

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ἡ Ὁσία Χρυσῆ ἐκ Συρίας καὶ Ἡγουμένη ἐν Παρισίοις † 4ῃ Ὀκτωβρίου 666

Ἡ Ἁγία Χρυσῆ (St. Aurore ἢ Aure ἢ Aurea de Paris) γεννήθηκε στὴν Συρία στὶς ἀρχές τοῦ Ζ' αἰῶνος, καὶ μετέβη στο Παρίσι γύρω στὸ 630.

Ἀναφέρεται σὲ ἔργα δύο συγγραφέων: τοῦ Ἁγίου Οὐὲν (Ouen), στὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Ἐλιγίου († Μνήμη: 1ῃ Δεκεμβρίου, [βλ. ἐδῶ](#)), καὶ τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ Μπόμπιο (Giona di Bobbio), στὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου. **Καὶ** οἱ δύο συγγραφεῖς ἀναφέρουν, ὅτι ἡ καταγωγή της ἦταν ἀπὸ τὴν Συρία.

Ὁ Ἅγιος Ἐλιγίος, ἀφοῦ ἱδρυσε ἓνα Μοναστήρι στὴν Λιμόζ, ἀπεφάσισε νὰ μετατρέψῃ μία οἰκία του στὸ Ἴλ ντὲ λα Σιτέ (Île de la Cité) στὸ Παρίσι, ὡς γυναικεῖα Μονή.

Τὸ 631 ἢ γύρω στὸ 633, ἱδρυσε ἐκεῖ Μονή, ἀφιερωμένη στὸν Ἅγιο Μαρτιάλη (Saint-Martial) († Μνήμη: 30ῃ Ἰουνίου, [βλ. ἐδῶ](#)) καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Χρυσῆ νὰ γίνῃ ἡ πρώτη Ἡγουμένη αὐτῆς.

Οἱ Μοναχὲς εἶχαν δύο Ναοὺς: τὸν ἓνα στὴν πόλι, ἀφιερωμένον στὸν Ἅγιο Μαρτιάλη, ὅπου ἐψάλλοντο οἱ Ἀκολουθίες, τὸν ἄλλο στὴν ὑπαίθρο, στὴν δεξιὰ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Σηκουάνα, ἀφιερωμένο στὸν Ἅγιο Παῦλο. Ὁ τελευταῖος, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο πλησίον τοῦ Κοιμητηρίου τῶν Μοναζουσῶν, ἦταν ἓνα μικρὸ παρεκκλήσι, τὸ ὁποῖο περιεβάλλετο ἀπὸ καλλιεργημένα χωράφια, ἐξ οὗ καὶ

Ἡ Ἁγία Χρυσῆ κρατοῦσα ἓνα σταυρό. Τοιχογραφία ΙΖ' αἰ. Βέλγιο.

Ἐρείπια Ναοῦ
Ἁγίου Παύλου.

ἔλαβε τὸ ὄνομα Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Παύλου τῶν Ἀγρῶν (Saint-Paul-des-Champs). **Ε**ὕρισκετο στὴν σημερινή ὁδὸ Ἁγίου Παύλου. **Σ**υντόμως ἡ Μονὴ ἐσύναξε 300 Μοναχῆς, οἱ ὁποῖες ἀκολουθοῦσαν τὸ *Τυπικὸ* τοῦ Ἁγίου Κολομβανοῦ.

Ἡ Ἡγουμένη παρέμεινε ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τριάντα τρία ἔτη. **Τ**ὸ 666, μία ἐπιδημία πανώλης κατέστρεψε τὴν πόλιν τῶν Παρισίων. **Ἡ** Χρυσὴ ὑπέκυψε σὲ αὐτὴν τὴν 4ῃ Ὀκτωβρίου 666, καθὼς καὶ ἑκατὸν ἐξήντα Μοναχῆς. **Ἔ**λα τὰ σκηνώματα μεταφέρθηκαν στὴν Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παύλου καὶ ἐτάφησαν στὸ παρακείμενο Κοιμητήριον.

* * *

Τὸ Σκήνωμα τῆς Ἁγίας ὑπεβλήθη σὲ διάφορες ἐκταφές καὶ μετακινήσεις μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου: ἀρχικὰ ἐτάφη στὸ παλαιὸ ἐνοριακὸ Κοιμητήριον τοῦ Ἁγίου Παύλου τῶν Ἀγρῶν καὶ ἀργότερα τοποθετήθηκε ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ Κοιμητηρίου. **Ἐ**ν συνέχειᾳ, μεταφέρθηκε ἐπαλλήλως σὲ διαφόρους Ναοὺς μέχρι τὸ 1421, ὅποτε κατατέθηκε στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μαρτιάλη (νῦν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἐλιγίου). **Τ**έλος, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, τὸ 1792, τὰ ἅγια Λείψανα ἀφαιρέθηκαν καὶ διασκορπίσθηκαν.

Σήμερα μόνο ὀλίγα ἀπὸ τὰ ἱερὰ Αὐτῆς Λείψανα ἔχουν παραμείνει στὴν Νορμανδία καὶ στὸ Παρίσι, σὲ ἓνα Παρεκκλήσι, τὸ ὁποῖο εὕρισκεται στὴν ὁδὸ Ρεϋγυ (rue de Reuilly) ἀφιερωμένον στὴν Ἁγία.

Ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τὰ Λείψανα τῆς Ἁγίας Χρυσῆς, φυλάσσονται τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Ἐλιγίου καὶ τοῦ Ἁγίου Οὐέν. **Σ**τὸν ἴδιον Ναὸ ὑπάρχει μία τοιχογραφία, ἡ ὁποία ἀπεικονίζει τὴν Ἁγία Χρυσὴ δεχομένη τὸ πέπλο ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἐλίγιο, σύμβολο τῆς ἀφιερώσεώς της στὸν Θεό.

Ἀπὸ τὰ θαύματα τῆς Ἁγίας Χρυσῆς, ἀναφέρεται ὅτι ἐπέστρεψε στὴν ζωὴ μία γυναῖκα, προκειμένου νὰ ἀπελευθερώσῃ ἓνα κλειδί ἀπὸ τὰ νεκρὰ χέρια τῆς κεκοιμημένης. **Ἐ**πίσης, ἀνέσυρε μέσα ἀπὸ καυτὴ στάκτη καλοψημένα καρβέλια ἀπὸ ἓναν ἄδειον φούρνον. **Κ**αὶ μετὰ τὸν θάνατό της, ἰάτρεψε μία τυφλὴ γυναῖκα μὲ τὸ ἄγγιγμα τοῦ κομμένου (καὶ πρόσφατα αἱμορραγοῦντος) χεριοῦ της.

Ἡ Μνήμη τῆς Ἁγίας Χρυσῆς τιμᾶται τὴν 4ῃ Ὀκτωβρίου.

(*) **Βλ.** https://en.wikipedia.org/wiki/Aurea_of_Paris • **Ἐ**πιμέλ. ἡμετ.

†

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!